

Sterke, stille skulpturer

BILDEKUNST

Kjersti Wexelsen Goksøyr
Skulpturer
Akershus
Kunstnersenter
til 2. mai

Mitt første møte med Kjersti Wexelsen Goksøyr skulpturer fant sted i Galleri T3 i Liljestrom for mange år siden. Et barnehode i hvit marmor, hvor

trekkene bare var til å ane på overflaten av steinen. Skulpturen gjorde et meget sterkt inntrykk, og avslørte en billedhogger som ved bruk av svært beskjedne virkemidler var i stand til å frembringe skulpturer med uhyre stor uttrykkskraft.

Dette særpreg har fulgt Kjersti Wexelsen Goksøyr siden. Nå kan vi se et utvalg av hennes arbeider i Akershus Kunstnersenter, en sjanse kunstinteresserte romerikinger ikke bør la gå fra seg.

■ Steinportrettet «Stille» har samme merkelige uttrykkskraft som barnehodet i Galleri T3. Ansiktstrekkene er så vagt antydte at de nesten ikke er der. Likevel har dette portrettet et mer fortettet uttrykk enn om hvert hår i syebrynene hadde vært på plass.

Det svevende «Menneske» har noe av det samme anty-

STOR UTTRYKSKRAFT: Det hersker en slags omvendt proporsjonalitet i nittedølen Kjersti Wexelsen Goksøyr skulpturer

dende og tidløse over seg.

I disse skulpturene er det som om formen har slumret i steinen fra tidenes morgen, og Kjersti Wexelsen Goksøyr magiske hånd bare har behovd å løfte bort sløret for at de skulle komme til syne.

«Uten tittel» viser en slitt steinbenk med et fotavtrykk foran. Formen gir assosiasjoner til oldtidens Hellas, og tankene sendes ut på vandring. Hvem var han som engang satt her? Hva tenkte, følte og håpet han? Vi fornemmer denne personens merkelige nærvær, til tross for det totale fysiske fravær.

■ Bronseskulpturen «Skjult» er nesten genial i sin enkelhet. En svart geometrisk romform, som i utgangspunktet ikke gir assosiasjoner i noen bestemt retning. I denne formen setter Wexelsen Goksøyr inn et øye (ikke to!) og plutselig trer det frem en arabisk haremskvinne - så mystisk levende at vi fornemmer lukter og lyder fra tusen og en natt i de gamle verkstedhallene til Strømmen Stål.

■ Treskulpturen «Tempel» har jeg mindre sans for. For-

men er ren og vakker, men Wexelsen Goksøyr har her falt for fristelsen til å pynte figuren med maling - muligens for å tydeliggjøre idéen. Dermed gir hun slipp på sitt varemerke - det rene, enkle og antydende. I tillegg får vi inn et usmakelig element av religionsblanding i verste New Age-stil. Figuren, som i utgangspunktet må oppfattes som den oppstandne Kristus, utstyres med en kvinnes hår og munn, og med et «trede øye» i gull a la en indisk gud. Synd, figuren i seg selv er jo så vakker!

■ Det er mange måter å bedømme skulptur og billedhoggere på. Vurdert ut fra evnen til å vekke betrakteren til undring og meddiktning, er Kjersti Wexelsen Goksøyr en av våre aller beste. Hun viser oss mysteriet og sprengkraften i tilblivelsens under. Metafysikk i bronse og granitt.

Av Tor
Cederkvist

29.4.93

Billedtekst:

Stor uttrykkskraft:

Det hersker en slags omvendt proporsjonalitet i Kjersti Wexelsen Goksøyr skulpturer - jo enklere virkemidler, desto større uttrykkskraft.

(Foto: Tor Cederkvist).